

ایران و روسیه بزرگترین صادرکنندگان نفت به چین و هند

ارائه پیشنهادهای روسیه و ایران به چین و هند و تخفیف در نفت خام صادراتی این کشورها نگرانی‌ها را در مورد آینده صادرات نفت عراق افزایش داده است. عراق ۹۵ درصد بودجه اش وابسته به صادرات نفت است.

به گزارش آران نیوز به نقل از تابناک، ارائه پیشنهادهای روسیه و ایران به چین و هند و تخفیف در نفت خام صادراتی این کشورها نگرانی‌ها را در مورد آینده صادرات نفت عراق افزایش داده است. عراق ۹۵ درصد بودجه اش وابسته به صادرات نفت است.

گزارش های قبلی حاکی از آن بود که عراق یکی از بزرگترین بازنده ها در این گمانه زنی ها خواهد بود؛ برخی ها معتقدند با کاهش تقاضا برای انواع نفت عراق از سوی چین و هند که از بزرگترین خریداران آن بودند موجب می شود که این کشور بازارهای جدیدی را بیابد.

احمد صدام، اقتصاددان، می گوید طبیعی است که تصمیم روسیه برای کاهش قیمت هر بشکه نفت صادراتی به هند و چین منجر به تغییر جهت تقاضا شود و به تبع ۱۵.۵ درصد از صادرات نفت روسیه افزایش یافته است و از سوی دیگر با کاهش ۱۰.۵ درصدی سطح واردات نفت از عراق روبه رو شده است. همچنین ایران نیز در حال حاضر تخفیف های بالای ۱۰ دلار را برای نفت صادراتی خود می دهد که موجب شده است تا عراق بازار نفت چین را رسماً از دست بدهد.

صدام اشاره کرد که این تغییر سطح تقاضا به معنای کنار گذاشتن بقیه بازارهای نفت به ویژه بازار عراق که دومین منبع هند پس از عربستان است و با وجود کاهش قیمت نفت، نیست. سهم وارداتی از روسیه تنها ۱۹ درصد از کل تقاضای هند را تشکیل می دهد که حدود ۵ میلیون بشکه در روز تخمین زده می شود، زیرا هند تقریباً ۹۵۰۰۰۰ بشکه در روز از روسیه نفت وارد می کند و چین ۸۶۰۰۰۰ بشکه در روز و ۷۰۰۰۰۰ بشکه در روز از ایران وارد می کند.

صدام اضافه می کند با توجه به این شرایط، عراق چاره ای جز تنوع بخشیدن به خروجی های صادراتی خود به ویژه به سمت قاره های اروپا و آمریکا ندارد، زیرا برآورد می شود در نتیجه صادرات نفت به آمریکا ۱۱ درصد افزایش یافته است.

وی معتقد است که وضعیت عراق قبل و بعد از بحران اوکراین با وجود کاهش تقاضای آسیایی برای نفت عراق همچنان خوب است، اما نکته مهم در این زمینه - به گفته صدام - این است که حتی با کاهش قیمت توسط روسیه، همچنان فنی باقی خواهد ماند. و موانع اقتصادی که مهم ترین آنها طول مسافت و زمان است، این امر تعداد بشکه های نفت وارداتی از روسیه را محدود می کند و این بدان معناست که کاهش سهم عراق از صادرات نفت به چین و هند قابل توجه نخواهد بود.

مدحت کاظم القریشی، اقتصاددان، به نوبه خود معتقد است که قیمت نفت به طور کلی در ابتدا به دلیل تحریم روسیه افزایش یافت، سپس به دلیل رکود اقتصادی در اروپا و جهان قیمت آن کاهش یافت.

القریشی در سخنرانی خود با الجزیره نت خاطرنشان کرد: بازارهای نفت به دلیل وجود عوامل منفی و مثبت تأثیرگذار همچنان بی ثبات هستند و بنابراین نمی توان پیش بینی کرد که چه اتفاقی برای بازار نفت مربوط به جنگ می افتد.

وی خاطرنشان می کند که رقابت بین تولیدکنندگان منجر به کاهش قیمت ها و همچنین فشار آمریکا بر اوپک می شود که علی رغم رد فشارهای جو بایدن، رئیس جمهور آمریکا از سوی عربستان و امارات، ممکن است تأثیر کمی داشته باشد.

همچنین عبدالرحمن المشهدانی نسبت به یک بحران جدید هشدار می دهد، بنابراین ما نباید نسبت به افزایش قیمت فعلی نفت خوش بین باشیم، زیرا آنها واقعی نیستند و بنابراین دولت عراق باید در محدوده معقول کار کند.

او اضافه می کند که از اولین بحران در سال ۱۹۷۹ که قیمت نفت افزایش یافت و از ۳۰ دلار در هر بشکه گذشت و سپس در سال های ۱۹۸۴-۱۹۸۵ سقوط کرد، موضوع نفت و قیمت های آن را دنبال کرده است. ادامه می یابد هر ۴-۵ سال، بنابراین سقوط قیمت ها با انگیزه های اقتصادی در اصلی وجود دارد.

المشهدانی بر اساس محاسبات خود معتقد است که در سال ۲۰۲۴ بحران جدیدی رخ خواهد داد، اما تحولات سیاسی و تحریم های آمریکا علیه روسیه ممکن است به دلایل زیادی از جمله رقابت بین تولیدکنندگان، این بحران را در سال آینده رقم بزند.

این استاد اقتصاد توضیح می دهد که وقتی روسیه ۳۵ درصد کمتر از قیمت جهانی به چین و هند می فروشد، به ضرر کشورهای تولیدکننده خلیج فارس و عراق است که باعث می شود این کشورها برای رقابت بیشتر کاهش دهند.

وی دلایل دیگری را مربوط به هزینه های عملیاتی، بازگشت خطرات ناشی از بیماری همه گیر کرونا و تورم در اروپا و آمریکا که بیش از ۹ درصد بود، می افزاید که منجر به افزایش

هزینه سوخت و کاهش استفاده از خودرو و حمل و نقل در کشور شد. به منظور کاهش هزینه ها، که ممکن است منجر به کاهش تقاضا برای نفت شود.

المشهدانی معتقد است که درجات آسیب ناشی از بحران نفتی آینده متفاوت خواهد بود، زیرا کشورهای حوزه خلیج فارس خود را با منابع مالی دولتی تقویت کرده اند که برای جبران کسری اضطراری درآمدهای نفتی به آن متوسل می شوند، زیرا این کمبود موقتی است.

وی ادامه می دهد: در صورت کاهش قیمت ها، عراق یکی از کشورهایی خواهد بود که به دلیل افزایش هزینه ها و نبود صندوق دولتی و ذخایر دولتی به جز ذخایر بانک مرکزی، یکی از کشورهایی خواهد بود که تحت تأثیر قرار می گیرد.

وی ابراز عقیده می کند که نزدیکی روسیه و ایران و اعلام آن منجر به سقوط عمده قیمت خواهد شد، زیرا این دو کشور روزانه حدود ۷ میلیون بشکه نفت به بازارهای جنوب شرق آسیا پمپاژ می کنند که در رأس آنها چین و هند که واردکنندگان عمده این نفت هستند. روغن

المشهدانی رد نمی کند که عراق به اروپا برود تا نفت خود را به عنوان جایگزینی برای روسیه در اختیار داشته باشد و این نشان می دهد که این امر عراق را ملزم به تعدادی از مسائل از جمله تحمل هزینه های حمل و نقل، اطمینان از مشخصات کیفی و برنده شدن در رقابت بین المللی می کند.

حمزه الجواهری، کارشناس نفتی نیز به نوبه خود معتقد است که آثار کاهش قیمت نفت روسیه و ایران و عواقب آن بر اقتصاد عراق تا چند ماه آینده ظاهر نخواهد شد و قابل توجه نخواهد بود.

الجواهری خاطرنشان می کند که مقادیر نفت مصرفی جهان ثابت است و زمانی که نفت روسیه یا ایران از رسیدن به اروپا جلوگیری شود و توسط چین و هند دریافت شود، اروپا به دنبال جایگزین دیگری خواهد بود. شاید جایگزین عراق یا عربستان مناسب ترین باشد.

الجواهری اشاره می کند که عراق مجموعه ای از اقدامات را برای رقابت انجام داده است و ممکن است مقدار نفتی که از عراق به آسیا می رود تغییر کند و چین و هند مقادیری نفت سنگین و متوسط را به اروپا صادر کنند، اما با قیمت های بالاتر. نسبت به آنچه که توسط روسیه یا ایران تعیین می شود، علاوه بر تفاوت قیمت ها به دلیل فاصله از چین و هند تا اروپا، و در نتیجه عراق اختلاف مسافت را به دست خواهد آورد و شاید تخفیف بسیار ناچیزی که نفت عراق را با نفتی که قبلاً بود قابل رقابت می کند.

الجواهری معتقد نیست که یک بحران اقتصادی در افق عراق وجود دارد، بلکه به دلیل فروش نفت در آستانه بازدهی مالی بیشتر از قبل است، اما مشکل در نحوه مدیریت پول عمومی است. و چگونگی دفع این مازاد وجوهی که از عملیات صادرات نفت حاصل می شود.